

eller man vil ikke —, skal jeg gerne tage mod denne Henvisning og lade Landboforeningen faa udbetalt det paagældende Beløb. Jeg vil forbeholde mig at forhandle med Finansudvalget, men jeg formener, at jeg ikke behøver at søge særlig Bevilling, idet der er sparet betydelige Beløb paa den paagældende Konto, netop paa Grund af Mund- og Klovesygen, saa her er vist ikke anden Forholdsregel at træffe end at udbetale Beløbet af den Konto, som havde været anderledes spændt for, hvis ikke Mund- og Klovesygen havde været. Men jeg vil betone, at Dispensation kunde og burde jeg ikke give, det ønsker jeg at fremhæve. Hvis man i Henvisningen vil lægge det allerringeste Motiv i Retning af, at Dispensationen var uberettiget nægtet, vilde jeg nægte at modtage Henvisningen, simpelt hen. Nej, Dispensationen maatte nægtes, men Landboforeningen har været ude for et Uheld, og det søger vi i Forening at bøde paa ved, at den faar et Beløb, som nogenlunde svarer til det, den paastaar at have taft ved, at Dyrskuet ikke fandt Sted som forberedt. Den Henstilling, det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) kom med om Hurtighed i Vendingen, maa de, for hvem den har Interesse, og til hvem den har Ærinde, tage sig af; den gælder i hvert Fald ikke Landbrugsministeriet.

Ordføreren (Nørhøve): Der ligger jo slet ikke i den Henstilling, Udvalget foretager, en Misbilligelse overfor den højtærede Landbrugsminister. Det er sikkert, at Ministeren har truffet disse Foranstaltninger saa korrekt, som han har formaaet, og der ligger slet ingen Misbilligelse i Henvisningen. Udvalget mener blot, at Landboforeningen derovre bør have Beløbet erstattet, fordi det kan siges, at den har været uheldig med Hensyn til Beræmselsen af Dyrskuet, idet den først saa kort Tid forinden fik at vide, at Dyrskuet ikke maatte afholdes. Hvor Pengene kommer fra, om de kommer ved en særlig Bevilling eller af det Overskud, der er, er jo lige meget. Hvad det kommer an paa, er blot, at Landboforeningen faar sine udlagte Penge godtgjort, og det er det, jeg henstiller.

H. Rasmussen: Jeg ønsker kun at sige, at min Bemærkning angaaende Ønskeligheden af, at Myndighederne var hurtigere i Vendingen, ikke gjaldt Landbrugsministeriet eller Landbrugsministeren; jeg tænkte paa andre Myndigheder, som i dette Tilfælde var nærmere at adressere

en saadan Bemærkning til. Den højtærede Landbrugsminister sagde, at Landboforeningen var uheldig. Jeg mener at have Lov til at hævde, at Landboforeningen handlede i god Tro, da den fastsatte Dyrskuet. Den traf Aftale med Statsdyrskuekommissæren og ordnede de Anliggender, som skulde ordnes. Det forekommer mig derfor at være fuldstændig paa sin Plads, at der stilles Landboforeningen en Erstatning i Udsigt for de Udgifter, den havde ved Arrangementet af det omtalte mislykkede Dyrskue.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Indstilling Nr. 2 af Udvalget
vedtoges enstemmig med 74 Stemmer.

Til Forhandling sattes derefter de *Finansministeren* vedrørende Indstillinger, nemlig Indstillingerne Nr. 1 og 9 af *Udvalget*, Betænkningens Nr. 3 og 27 (se Tillæg B. Sp. 595):

Ordføreren (Nørhøve): Betænkningens Nr. 3 angaar en forhenværende Underkorporal ved 6te Bataillon O. Ottesen af Maalbjerg ved Holstebro, der har været Infanterist i Viborg i 1894. Han angiver, at han i Tjenesten en Gang var ude paa Felttjeneste i 21 Graders Kulde, og efter 1½ Times Øvelse kom han ind i 19 Graders Varme, og det bevirkede, at han tilige med 8 andre Kammerater blev syg. Han søgte Lægehjælp og fik nogen Medicin, men der gik en Tid, inden han blev indlagt paa Sygehuset. I Maj Maaned maatte han indlægges paa Sygehuset, og efter 6 Ugers Ophold der blev han kasseret og hjemsendt som tjenstudygtig. Siden den Tid har Manden aldrig været rask. Han har søgt om Invalideunderstøttelse, men Finansministeren har ikke kunnet gaa ind paa, at Sygdommen var kommet under Øvelse i Militærtjenesten, og han har ikke faaet noget. Nu klager han over, at han lider af en Sygdom i Mellemgulvet, som er begyndt, den Gang han laa paa Sygehuset. Efter Samraad med Finansministeren mener vi, at der kunde være Grund til, at denne Sag blev nærmere undersøgt, og at denne Mand, som sikkert lider en Del og tror fuldt og fast paa, at han har faaet sin Sygdom i Tjenesten, muligt kan faa Invalideunderstøttelse. Da Manden var rask indtil det nævnte Tidspunkt, men saa blev syg og aldrig har